

Akiket a mozdonyok füstje megcsapott

Feltöltés időpontja: 2007. október 16. 10:58

A kecskeméti TGV 2000 Vasútmodellező Klub közel másfél évtizede, 1993-ban alakult meg, és azóta nagyjából állandó létszámmal tartják meg heti egy foglalkozásukat. Névadójuk a francia vasút csúcsmodellje: a TGV 2000, amiről sokan nem is tudják, hogy a hagyományos sínen közlekedő mozdonyok kategóriájában a legnagyobb sebességre képes a világon, jelenleg óránként 574 kilométert száguld.

Az egyesület hagyományos őszi kiállítása nemrég került megrendezésre, melynek ezúttal is a Helyőrségi Klub adott otthont. Az érdeklődők október 14-ig tekinthették meg a tizenöt működő terepasztal miniatűr, méretarányos csodáit, Európa számos vasúttársaságának legismertebb mozdonyait és szerelvényeit. A kiállítás jó alkalmat kínált arra, hogy olvasóinknak kicsit közelebből is bemutassuk a

klubot, illetve ezt a sokak által kedvelt, mégsem mindennapi hobbit, a vasútmodellezést. - Mikor és hogyan ismerkedett meg a modellezéssel? - Harminc évvel ezelőtt, még gyermekként a legszokványosabb módon érintett meg ez a hobbi: karácsonyra kaptam egy kezdőkészletnek kiváló kisvasutat - fogalmazott - Csapó András a TGV 2000 Vasútmodellező Klub vezetője. Később egyre komolyabban foglalkoztam a modellezéssel, tíz évig rendszeresen vettem részt magyar és nemzetközi versenyeken, saját készítésű mozdonyaimmal. Húsz-huszonöt miniatűr vasparipát készítettem, ezek mind a legismertebb európai mozdonyok 1:120-as, méretarányos modelljei voltak. A kollekciónak 1991-ben eladtam, és átálltam az 1:160-as méretarányra. Nem bántam meg, ezek a vonatok ugyanis minőségben és üzembiztonságban is jobbak, mint az előbbiek. - Milyen típusok állnak a legközelebb a szívéhez? - Egyértelműen a svájciak, közülük is az RE 4/4 460-as, melynek első példányát 1991-ben helyezték üzembe, és az átadáson személyesen is jelen lehettem. Eddig több mint húsz alkalommal jártam Svájcban, amelyet környezeti adottságai miatt a világ terepasztalának is neveznek. Sokan például a mai napig azt hiszik, hogy körviadukt csak a modellezőknél létezik, ezzel szemben Svájcban egy az egyhez méretarányban is látható ez a csoda. - Mozdonyvezetőként nincs elege munkaidő végére a vasútból? - Aki a szakmáját szereti, az ilyet soha nem érez. Ennek ellenére mindössze ketten képviseljük a klubban a magyar királyi vasutat. Sok mozdonyvezető még a kiállításunkra se jön el, mert számukra csak pénzkereset ez a munka, számomra pedig éppúgy hobbi is, mint a modellezés. - Mennyire költséges szórakozás ez? - A modellezés elérhető hobbi az átlagos keresetű ember számára is. Az üzletekben a tízezer forintos szerelvénytől a több százézesig terjed a skála, a választást a pénztárcához kell igazítani. Van, aki dohányzásra költ havi harmincezeret, én modellezek. A feleségem néha ugyan kissé berzenkedik a hobbim ellen, de a kiállításainkra már ő is büszke. A klub tagja Mócza György repülőgép szerelő is, ő azonban a modellezésnek egy másik "vonalát" választotta, mint társai: a miniatűr villamosok szerelmese. - Még meg sem születtem, amikor a nagybátyám az egykori NDK-ból hozott egy alapkészletet - mesélte Mócza György. - Gyerekként ezzel játszottam, és annyira megszerettem a villamosokat, hogy már nagybácska általános iskolás koromban - a szüleim nem kis aggodalmára - többször is egyedül utaztam Budapestre, ahol órákon át egyik sárga járműről a másikra ültem. Később néhány év szünet után komolyabban kezdtem foglalkozni a villamos modellekkel. A lehetőségeim persze behatároltak, hiszen egy 53 négyzetméteres lakásban él a család, így csak a klubban tarthatok terepasztalt. A barkácsolás nem az én világom, mindent készen veszek, igazából a hobbi technikai része érdekel. Most például Bécsbe készülök egy kiállításra, de egészen biztos, hogy ott is felülök majd néhány villamosra.